F. G. JACOBS
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2005. november 17. [1]

1. Jelen ügyben a Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (regionális fellebbezési bíróság, 's-Hertogenbosch) azt a kérdést terjesztette elő, hogy a közösségi jog megakadályozza-e Hollandiát abban, hogy szociális biztonsági járulékot vonjon le a Hollandiában székhellyel rendelkező vállalkozás által egy olyan holland állampolgárnak kamatok formájában kifizetett jövedelem után, aki Belgiumban telepedett le, és akire az 1408/71 rendelet alapján mind a holland, mind a belga szociális biztonsági jogszabályok vonatkoznak. [2]

2. E kérdés L. H. Piatkowski és az illetékes adóhatóság felügyeleti egysége (a továbbiakban: a felügyelet) közötti jogvita keretében merült fel.

1 – Eredeti nyelv: angol.

2 – A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.). A rendelet módosított szövege megtalálható az 1408/71 rendeletet módosító és naprakésszé tevő, 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelet (HL L 28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 3. o.) A mellékletének 1. részében. A jelen ügyben kérdéses rendelkezéseket később, 1998. július 25-i hatállyal az 1998. június 29-i 1606/98/EK rendelet (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 308. o.) módosította (bár a módosítás jelen esetben tartalmilag nem lényeges).

A vonatkozó közösségi szabályozás

3. Az 1408/71 rendelet II. címe egy sor olyan kollíziós jogszabályt tartalmaz, amelyek a rendelet hatálya alá tartozó személyekre alkalmazandó szociális biztonsági jogszabályokat határozzák meg. E szabályok azon az elven alapulnak, hogy valamely munkavállaló vagy önálló vállalkozó egyidejűleg csak egy tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozhat (az egyetlen állam elve). Ezért az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése a következő általános szabályt fekteti le:

„(1) A 14c. és 14f. cikkre is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni."

4. Az egyetlen állam elve azokra a személyekre vonatkozik, akiket egynél több tagál-

lamban állnak alkalmazásban;[3] azokra a személyekre, akik egynél több tagállamban önálló vállalkozóként tevékenykednek;[4] valamint (általános szabályként) azokra a személyekre, akik egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykednek.[5]

5. Ahogyan az a 13. cikk (1) bekezdésének szövegéből kitűnik, a II. cím ezen elv alól csak két kivételt határoz meg.

6. A 14f. cikk azon köztisztviselőkre vonatkozik, akiket egyidejűleg két vagy több tagállamban alkalmaznak; a jelen ügyben azonban nem erről van szó.

7. A 14c. cikk a) pontja azt az általános szabályt határozza meg, hogy az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik, a munkavállalói jogviszony szerinti állam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

8. A 14c. cikk b) pontja e szabályt egyes esetekben korlátozza. A 14c. cikk szerint:

„Az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik, az alábbi jogszabályok hatálya alá tartozik:

[...]

b) a VII. mellékletben említett esetekben:

– azoknak a tagállami jogszabályoknak a hatálya alá, amelynek területén munkaviszonyban áll, [...], valamint

– azoknak a tagállami jogszabályoknak a hatálya alá, amelynek területén [...] önálló vállalkozóként végez munkát [...]."

3 – Az 1408/71 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése.
4 – Az 1408/71 rendelet 14a. cikkének (2) bekezdése.
5 – Az 1408/71 rendelet 14c. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

9. Az 1408/71 rendelet VII. melléklete felsorolja azokat az eseteket, amikor valamely személy egyidejűleg két tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik:

„1. Ha az érintett személy Belgiumban önálló vállalkozó, és bármely másik tagállamban munkaviszonyban áll."

A vonatkozó nemzeti szabályozás

10. A kérdéses időpontban Hollandia szociális biztonsági jogszabályai előírták, hogy a Hollandiában lakóhellyel nem rendelkező olyan személy, aki Hollandiában munkaviszonyból származó jövedelme után adót köteles fizetni, Hollandia négy általános szociális rendszere alapján biztosítottnak számít. [6]

11. Az ilyen személy köteles volt a szociális biztonsági járulékot is megfizetni. [7]

12. Hollandiában lakóhellyel nem rendelkező személy esetében a járulék mértékét az 1964. évi Wet op de inkomstenbelasting (a jövedelemadóról szóló törvény) értelmében a biztosított személy adóköteles belföldi jövedelme alapján állapították meg. [8]

13. Az adóköteles belföldi jövedelmet bruttó belföldi jövedelemként határozták meg, [9] amelybe meghatározása szerint beszámított minden jövedelem, ideértve i) a munkaviszonyból származó jövedelmet, (ii) a Hollandiában székhellyel rendelkező társaságot terhelő követelésekből származó nettó jövedelmet, ha e jövedelem jogosultja e társaságban a jogszabály értelmében jelentős részesedéssel rendelkezett, és ez a részesedés nem része valamely vállalkozás eszközeinek. [10]

14. Ehhez képest a Hollandiában lakó személyek esetében a szociális biztonsági járulék mértékét a Wet op de inkomstenbelasting értelmében a biztosított személy világjövedelme alapján állapították meg.

6 – Az Algemene Ouderdomswet (az öregségi nyugdíj általános rendszeréről szóló törvény) 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint az Algemene nabestaandenwet (a túlélő hozzátartozói nyugdíj általános rendszeréről szóló törvény), az Algemene Kinderbijslagwet (a gyermekgondozási támogatások általános rendszeréről szóló törvény) és az Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (a különleges egyészségügyi ellátások költségeinek általános rendszeréről szóló törvény) vonatkozó rendelkezései.

7 – A Wet financiering volksverzekeringen (a szociális biztonság finanszírozásáról szóló törvény) 6. cikke.

8 – A Wet financiering volksverzekeringen 7. és 8. cikke.

9 – A Wet op de inkomstenbelasting 48. cikkének (3) bekezdése.

10 – A Wet op de inkomstenbelasting 49. cikke (1) bekezdése c) pontjának 1. és 4. alpontja.

Az alapügy és az előterjesztett kérdés

15. A kérdést előterjesztő bíróság az alábbiaknak megfelelően írja le az alapügy hátterét.

16. L. H. Piatkowski, aki holland állampolgár, 1996-ig Hollandiában élt, ekkor Belgiumba költözött. 1998 folyamán Belgiumban lakott, és ebben az évben Hollandiában is, Belgiumban is munkát végzett.

17. Hollandiában a Vanderheide Beheer BV (a továbbiakban: Vanderheide) igazgatójaként dolgozott, amelynek székhelye Hollandiában van. A Vanderheide a Marlon NV kizárólagos tulajdonában álló leányvállalat, amelynek székhelye Belgiumban van, és minden részvénye L. H. Piatkowski és felesége tulajdonában állnak. L. H. Piatkowskinak a Vanderheidéből származó fizetése Hollandiában munkaviszonyból származó adóköteles jövedelem; ennek megfelelően ő a holland szociális biztonsági jogszabályok szempontából kötelezően biztosítottként járulékfizetésre volt köteles.

18. Belgiumban L. H. Piatkowski egy, illetőleg több, Belgiumban letelepedett társaság igazgatójaként dolgozott. A belga szociális biztonsági jogszabályok értelmében e tevékenységet nem munkaviszonyban folytatott tevékenységnek kell tekinteni.

19. L. H. Piatkowski a hollandiai székhelyű és a Vanderheide 41%-os tulajdonában álló DuvedeC BV-vel szembeni követelés jogosultja volt. L. H. Piatkowski 1998-ban e követelés alapján kamatjövedelemre tett szert. Mivel e kamatjövedelem megfelelt a Wet op de inkomstenbelasting 49. cikke (1) bekezdése c) pontjának 4. alpontjában meghatározott feltételeknek, [11] összege a holland jogszabályok értelmében L. H. Piatkowski adóköteles belföldi jövedelmének részét képezte.

20. A felügyelet ennek megfelelően a kamatokat beszámította az L. H. Piatkowski által Hollandiában 1998-ban fizetendő szociális biztonsági járulék alapjába.

21. A kamatokat abban az évben Belgiumban nem vették figyelembe L. H. Piatkowski szociális biztonsági járulékának kiszámításánál. [12]

22. L. H. Piatkowski azt állítja, hogy az 1408/71 rendelet értelmében Belgium – mint a lakóhely szerinti tagállam – rendelkezik hatáskörrel a kamatok után fizetendő járulék levonására.

11 – Lásd a 13. pontot.

12 – A Bizottság szerint a követelés után számítandó kamat Belgiumban személyes tulajdonból származó jövedelemnek számít, és nem vehető figyelembe a szociális biztonsági járulékok kiszámításánál, amelyek kizárólag a ténylegesen megszerzett jövedelmen alapulnak.

23. A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a 14c. cikk b) pontjának helyes értelmezésével kapcsolatban. Ennek megfelelően felfüggesztette eljárását, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„A közösségi jog, különösen a szabad mozgáshoz való jog és az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja (az 1998-ban hatályos változatában) megakadályozza-e Hollandiát abban, hogy szociális biztonsági járulékot vonjon le a Hollandiában székhellyel rendelkező vállalkozás által egy belgiumi lakóhellyel rendelkező olyan személynek kifizetett kamatjövedelem után, akire az 1408/71 rendelet 14c. cikk b) pontjának és a VII. melléklet 1. pontjának együttes olvasata alapján mind a holland, mind a belga szociális biztonsági jogszabályok vonatkoznak?"

24. A holland kormány és a Bizottság írásbeli észrevételeket terjesztett elő. Mivel tárgyalás tartását nem kérték, arra nem került sor.

Értékelés

25. Mind a holland kormány, mind a Bizottság azon az álláspontón van, hogy a kérdésre nemleges választ kell adni. Ezzel egyetértek.

Az alkalmazandó jogszabályok

26. Első ránézésre e tényállás világosan a 14c. cikkének b) pontja hatálya alá tartozik: L. H. Piatkowski „egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik", ahogyan azt a 14c. cikk általánosságban előírja, valamint „Belgiumban önálló vállalkozóként tevékenykedik, és valamely másik tagállamban munkaviszonyban áll", a VII. melléklet értelmében, a 14c. cikk b) pontjában előírtak szerint.

27. Ebben az esetben a 14c. cikk b) pontja előírja, hogy – az 1408/71 rendelet 13. cikkének (1) bekezdésében szabályozott általános szabály alóli kivételként, amely szerint a rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak – L. H. Piatkowski mindkét érintett tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll.

28. Jelen ügy megkülönböztethető azon korábbi ügyektől, amelyben a Bíróságot a 14c. cikk b) bekezdésének értelmezésére kérték.[13] Ezek közül minden ügy azzal a kérdéssel függött össze, hogy az L. H. Piatkowskiéhoz hasonló körülmények között a biztosított személy e rendelkezés

13 – A C-340/94. sz. De Jaeck-ügyben 1997. január 30-án hozott ítélet (EBHT 1997., I-461. o.); a C-221/95. sz., Hervein és Hervillier ügyben 1997. január 30-án hozott ítélet (EBHT 1997., I-609. o.; a továbbiakban: Hervein I. ügy); a C-393/99. és C-394/99. sz., Hervein és társai egyesített ügyekben 2002. március 19-én hozott ítélet (EBHT 2002., I-2829. o., a továbbiakban: Hervein II. ügy).

alapján jogszerűen kötelezhető-e arra, hogy két különböző szociális biztonsági rendszerbe fizessen járulékot. A De Jaeck-ügyben és a Hervein I. ügyben azzal érveltek, hogy a vállalatigazgatók ténylegesen önálló vállalkozók voltak, noha az érintett tagállam [14] munkavállalónak minősítette őket; az 1408/71 rendelet 14a. cikkének (2) bekezdése [15] értelmében a kérelmező minden esetben ennek megfelelően kizárólag a lakóhelye szerinti szociális biztonsági szabályozás hatálya alá tartozott. A Bíróság mindegyik ügyben úgy határozott, hogy a 14a. és 14c. cikk alkalmazásában a „»munkavállaló« és az »önálló vállalkozó« fogalmát úgy kell értelmezni, ahogyan azokat azon tagállam szociális biztonságról szóló jogszabályai alkalmazzák, ahol a tevékenységet folytatják". A Hervein II. ügyben a kérelmezők azzal érveltek, hogy a 14c. cikk b) pontja (akkor a 14c. cikk (1) bekezdésének b) pontja) [16] és a VII. melléklet ellentétesek voltak az EK 39. és az EK 43. cikkel annyiban, amennyiben előírták hogy az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik, mindkét tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll. A Bíróság nem fogadta el ezt az érvelést.

29. Jelen ügyben L. H. Piatkowski nem azt a tényt vitatja, hogy két különböző szociális biztonsági rendszer hatálya alá tartozik, hanem az ellen tiltakozik, hogy Belgium helyett Hollandia kívánja a kamatok kifizetését a jövedelemalapba beszámítani. L. H. Piatkowski szerint ez ellentétes a közösségi joggal.

30. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a 14c. cikk b) pontjának eredeti szövege [17] minden érintett tagállam jogszabályainak egyidejű alkalmazását lehetővé tette, amennyiben „az a területükön gyakorolt tevékenységet érinti"; e szöveg szerint az egyes érintett tagállamok csak az ő területükön megszerzett jövedelemre vonatkozóan szedhetnek be szociális biztonsági járulékot. [18] A kérdést előterjesztő bíróság elfogadja, hogy a 14c. cikk b) pontjának jelenleg hatályos változata nem tartalmaz hasonló szabályozást, de megjegyzi, hogy a 3811/86 rendelet preambulumbekezdései, [19] amelyek az utóbbi változatot 1987. január 1-jei hatállyal bevezették, nem utalnak arra, hogy bármiféle tartalmi módosítást kívántak volna bevezetni. Ha a 14c. cikk b) pontját ugyanazon az alapon kell alkalmazni, mint elődjét, akkor a jelen ügyben el kell dönteni, hogy a kamatfizetésből Belgiumban vagy Hollandiában keletkezett jövedelem.

14 – A De Jaeck-ügyben Hollandia, a Hervein I. ügyben Franciaország.

15 – Ez lényegében azt írja elő, hogy a két vagy több tagállamban önálló vállalkozóként tevékenykedő személy, aki valamelyikben lakóhellyel rendelkezik, ez utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll.

16 – Az 1408/71/EGK tanácsi rendelet hatályának az önálló vállalkozókra és azok családtagjaira történő kiterjesztéséről szóló, 1981. május 12-i 1390/81/EGK tanácsi rendelettel (HL L 143., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. kötet, 1. fejezet, 222. o.) beillesztett szöveg.

17 – Lásd a 16. lábjegyzetet.

18 – A De Jaeck-ügy (hivatkozás a 13. lábjegyzetben) 40. pontja.

19 – Az 1408/71 rendelet módosításáról szóló, 1986. december 11-i 3811/86/EGK tanácsi rendelet (HL L 355., 5. o.).

31. Ahogyan azonban arra a holland kormány a jelen ügyben rávilágított, „az a területükön gyakorolt tevékenységet érinti" kifejezés feleslegessé vált, amikor a rendelkezés szövegét módosították. Eredeti változatában a 14c. cikk (1) bekezdésének b) pontja így hangzott:

„Az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik, az alábbi jogszabályok hatálya alá tartozik:

[...]

b) a VII. mellékletben említett esetekben minden ilyen tagállam jogszabályainak hatálya alá, amennyiben az a területükön gyakorolt tevékenységet érinti."

32. A módosított változatból azonban közvetetten az következik, hogy a VII. mellékletben foglalt esetekben a biztosított személy a munkaviszony tekintetében azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, ahol munkaviszonyban áll, az önálló vállalkozói tevékenység tekintetében pedig azon tagállam jogszabályainak hatálya alá, ahol önálló vállalkozóként tevékenykedik.

33. Ennek megfelelően fenntartom a Hervein II. ügyben az indítványban kifejtett véleményemet, amely szerint az a tény, hogy „az a területükön gyakorolt tevékenységet érinti" fordulatot kivették a 14c. cikk (1) bekezdésének b) pontjából, amikor e rendelkezést a 3811/86 rendelet módosította, a jelentését tartalmilag nem változtatta meg. [20] Mindez azonban azt jelenti – ahogyan azt már a Hervein II. ügyben is kifejtettem –, hogy a 14c. cikk b) bekezdésének hatálya alá tartozó személyeket nem lehet arra kötelezni, hogy *ugyanazon jövedelem után* több tagállamban fizessenek járulékot. [21] Ez az 1408/71 rendelet alapvető elve. [22] Jelen ügyben a járulék kettős megfizetése nem merült fel: valójában a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten megállapítja, hogy a Belgiumban fizetendő járulék összegének kiszámítása során a kamatokat nem veszik figyelembe.

A kamatok járulékalapba való beszámítása

34. Jelen ügyben sokkal inkább az a probléma, hogy Hollandiában L. H. Piatkowski járulékának mértéke emelkedik azáltal, hogy a kamatokat beszámítják a járulék alapjába. Úgy tűnik, L. H. Piatkowski azon a nézeten van, hogy e jövedelem után a szociális biztonsági járulék beszedésére Belgium jo-

20 – Hivatkozás a 13. lábjegyzetben, 60. pont.

21 – 60. pont, utólagos kiemelés.

22 – Lásd a C-68/99. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2001. március 8-án hozott ítélet (EBHT 2001., I-1865. o.) 25. pontját.

gosult, és ezért Hollandiában nem lehetne a szociális biztonsági járulék alapjába beszámítani a kamatokat. A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy „nem talált a rendeletben olyan egyértelmű elemet, amely alapján az ilyen jövedelmet kizárólagosan valamely érintett tagállamhoz sorolhatná".

35. Az 1408/71 rendelet II. címében található szabályok kizárólagos célja az, hogy a rendelet hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó jogszabályokat megállapítsa. Éppen ezért nem kívánják meghatározni a szociális biztonsági rendszerhez való tartozás jogi feltételeit, illetőleg az abban való kötelező részvételt. E feltételek meghatározása a tagállamok jogszabályainak feladata.[23] Ha tehát a II. cím vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával megállapították, hogy egy adott tagállam jogszabályait kell alkalmazni, e tagállamra tartozik azon jövedelem meghatározatása, amelyet a szociális biztonsági rendszerébe fizetendő járulék mértékének megállapításánál figyelembe kell venni.

36. A Bíróság elfogadta azt az érvet, amely szerint ha az 1408/71 rendelet értelmében egy adott tagállam szabályait kell alkalmazni, a nemzeti hatóságok szabadon állapítják meg az e tagállam szociális biztonsági rendszerének finanszírozására vonatkozó részletes szabályokat,[24] továbbá a Szerződés a munkavállalók szabad mozgásáról szóló rendelkezéseinek tágabb összefüggésében megállapította, hogy „a nemzeti jogszabályok közösségi szintű harmonizációja hiányában fő szabály szerint az érintett tagállam feladata, hogy meghatározza a szociális biztonsági járulékok kiszámításakor figyelembe veendő jövedelmeket".[25]

37. A Bíróság korábban úgy határozott, hogy a VII. mellékletben felsorolt esetekben az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként és egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik, egyidejűleg mindkét tagállam jogszabályainak hatálya alatt áll, és így „köteles megfizetni azokat a járulékokat, amelyekre e tagállamok bármelyikének jogszabályai kötelezik".[26] Az 1408/71 rendelet „meghagyja a tagállam hatáskörét a saját szociális biztonsági rendszerének kialakítására, és különösen [a tagállamra hagyja,] hogy megállapítsa a fizetendő járulékok mértékét".[27] Az 1408/71 rendelettel létrehozott koordinációs szabályozásnak, valamint – ezzel összefüggésben – a II. címben a szabad mozgáshoz való jogukat különböző körülmények között gyakorló munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra alkalmazandó jogszabályok meghatározásának szükségszerű követ-

23 – A C-2/89. sz., Kits van Heijningen ügyben 1990. május 3-án hozott ítélet (EBHT 1990., I-1755. o.) 19. pontja.

24 – A C-18/95. sz. Terhoeve-ügyben 1999. január 26-án hozott ítélet (EBHT 1999., I-345. o.) 33–35. pontja.

25 – A Terhoeve-ügy (hivatkozás a 24. lábjegyzetben) 51. pontja.

26 – A De Jaeck-ügy (hivatkozás a 13. lábjegyzetben) 39. pontja.

27 – A Bizottság kontra Németország ügy (hivatkozás a 22. lábjegyzetben) 29. pontja.

kezménye, hogy a valamely tevékenység gyakorlása alapján fizetendő szociális biztonsági járulék szintje attól függően eltérő, hogy e tevékenységeket egészben vagy részben mely tagállamban gyakorolják, illetve hogy e tevékenységre mely szociális biztonsági jogszabály alkalmazandó. [28]

38. Ennek megfelelően egyetértek a Bizottsággal abban, hogy a járulékalap meghatározásánál a vitatott kamatok figyelembevétele egyszerűen annak a ténynek a következménye, hogy a 14c. cikk értelmében a holland jogszabályok teljes egészében vonatkoznak L. H. Piatkowskira, minden előnyükkel és hátrányukkal együtt.

A nemzeti hatáskör korlátozása szociális biztonsági kérdésekben

39. Az ítélkezési gyakorlat meghatározott néhány korlátozást a tagállamok által a szociális biztonság területén fenntartott hatáskörök gyakorlása vonatkozásában: a tagállamoknak biztosítaniuk kell például, hogy a nemzeti szociális biztonsági rendelkezéseik ne jelentsenek akadályt a Szerződésben biztosított jogok tényleges gyakorlásában, és különösen hogy a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló migráns munkavállalókat ne érje hátrány a nem migráns munkavállalókhoz képest. [29]

40. Jelen ügyben azonban nem merül fel, hogy L. H. Piatkowskit, aki a szabad mozgáshoz való jogát gyakorolta, amikor lakóhelyét Hollandiából Belgiumba helyezte át, a kamatok után a szociális biztonsági rendszerbe fizetendő járulék kezelését tekintve így hátrány érte volna a nem migráns munkavállalókhoz képest. Nem kétséges, hogy ha L. H. Piatkowski nem költözik Belgiumba, hanem Hollandiában marad, a kamatokat Hollandiában ugyanígy figyelembe veszik, és beszámítják a járulék alapjába (noha e kérdés eldöntése végső soron természetesen a nemzeti bíróságra tartozik).

41. A kérdést előterjesztő bíróság olyan ítélkezési gyakorlatra is hivatkozik, amely szerint valamely tagállam szociális biztonsági jogszabályai az EK 39. és az EK 43. cikkbe

28 – Az Hervein II. ügy (hivatkozás a 13. lábjegyzetben) 52. pontja.

29 – Lásd Ruiz-Jarabo főtanácsnoknak a Bizottság kontra Németország ügyben (hivatkozás a 22. lábjegyzetben) ismertetett indítványának a 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

ütköznek, ha a biztosított személy által fizetendő járulékok nem biztosítanak számára semmilyen kiegészítő szociális biztonsági védelmet.[30] Jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy az L. H. Piatkowski által a kamatok után fizetendő járulékot a szociális védelem nem ellensúlyozza megfelelően, noha kétli, hogy ez korlátozza a mozgás szabadságát, mivel a szociális biztonsági járulék bármiféle emelése kapcsán el lehetne mondani, hogy a szociális biztonsági védelem szempontjából semmi nem ellentételezi a járulékemelést.

42. Egyetértek azzal, hogy a biztosított személy járulékának emelése azon az alapon, hogy az érintett tagállam figyelembe vett valamely meghatározott forrásból származó bevételt, önmagában akadályozza e személy szabad mozgását. Ahogyan mind a holland kormány, mind a Bizottság megállapította: noha a kamatok után levont járulék semmilyen konkrét kiegészítő szociális biztonságot nem jelent, mivel L. H. Piatkowski már biztosított személy, a lényegi kérdés az, hogy a szociális védelem ellensúlyozza-e a személy járulékfizetési kötelezettségének tényét. A védelem terjedelme és a járulék kiszámításának pontos módja nem lényeges. A fent említett ítélkezési gyakorlat[31] olyan helyzetekre vonatkozott, amelyekben az adott tagállam szociális biztonsági rendszerébe való járulékfizetés ténye nem jogosította az érintett munkavállalókat semmilyen szociális biztonsági juttatásra[32] vagy más egyéb szociális védelemre,[33] illetve kiegészítő szociális biztonsági fedezetre.[34] Szerintem a jelen ügy különbözik ettől: a holland rendszerbe való járulékbefizetéssel L. H. Piatkowski jogosulttá válik öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjra, családi támogatásra, valamint különleges egészségügyi ellátások költségeinek fedezetére.

43. Végezetül a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi, hogy a munkavállalók szabad mozgásával összeegyeztethető lenne-e, ha mind Hollandia, mind Belgium szociális biztonsági járulékot szedne a kamatok után. Mivel azonban a tényállásból világosan kitűnik, hogy jelen esetben e helyzet nem állt elő, nem tartom hasznosnak, hogy a Bíróság e kérdésben határozzon.

30 – Az Hervein II. ügy (hivatkozás a 13. lábjegyzetben) 52. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

31 – Lásd a 30. lábjegyzetet.

32 – A 62/81. és 63/81. sz. Seco-ügyben (egyesített ügyek) 1982. február 3-án hozott ítélet (EBHT 1982., 223. o.) 7. pontja.

33 – A C-53/95. sz. Kemmler-ügyben 1996. február 15-én hozott ítélet (EBHT 1996., I-703. o.), 13. pontja.

34 – Az Hervein II. ügy (hivatkozás a 13. lábjegyzetben) 64. pontja.

Végkövetkeztetések

44. A fentiekre tekintettel úgy vélem, hogy a Gerechtshof te 's-Hetrogenbosch által előterjesztett kérdést az alábbiak szerint kell megválaszolni:

Sem az EK 39. és az EK 43. cikk, sem a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 14c. cikkének b) pontja nem akadályozza meg a tagállamot abban, hogy szociális biztonsági járulékot vonjon le az ugyanezen tagállamban székhellyel rendelkező társaság által a valamely más tagállamban lakó olyan állampolgárnak kifizetett kamatok után, akire az 1408/71 rendelet 14c. cikkének b) pontja, valamint VII. melléklete alkalmazásában mindkét tagállam szociális biztonsági jogszabályai vonatkoznak.